

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 102/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. mája 2003 v konaní o späťvzátí sťažnosti J. K., bytom B., zastúpeného advokátom Mgr. M. K., B., namietajúcej porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 19 S 95/02 takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie sťažnosti J. K. pripúšťa a konanie o nej **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 26. februára 2003 doručené podanie J. K. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom B., zastúpeného advokátom Mgr. M. K., B., označené ako „Návrh v zmysle § 18 ods. 1 písm. f) zák. č. 38/93 Z. z.“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním namieta prietahy v konaní Krajského súdu v Bratislave vedenom pod sp. zn. 19 S 95/02, v dôsledku čoho požiadal, aby ústavný súd vyniesol tento nález:

„Krajský súd v Bratislave svojím postupom v konaní sp. zn. 19 S 95/02 porušil základné právo J. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 prvej vete Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné

zadosťučinenie vo výške 100.000,- Sk, ktorú je povinný vyplatiť sťažovateľovi Krajský súd v Bratislave, do 3 dní.“

Keďže podanie sťažovateľa v predloženej podobe nespĺňalo náležitosti sťažnosti v zmysle príslušných ustanovení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa listom zo 6. mája 2003 o doplnenie sťažnosti.

Právny zástupca sťažovateľa Mgr. M. K. listom doručeným ústavnému súdu 21. mája 2003 oznámil, že „po dohode s našim klientom berieme návrh v zmysle par. 18 ods. 1 písm. f) zák. č. 38/93 Z. z. zo dňa 20. 2. 2003 v celosti späť“.

Na späťvzatie sťažnosti sa vzťahuje ustanovenie § 54 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Keďže sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním z 21. mája 2003 zobral sťažnosť v celom rozsahu späť a ústavný súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepripustenie jej späťvzatia, žiadosti sťažovateľa o späťvzatie sťažnosti vyhovel a ďalšie konanie o nej zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2003